

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2016. október 26.*

„Előzetes döntéshozatal — Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek az Európai Unión belüli kereskedelmi rendszere — 2003/87/EK irányelv — 10a. cikk — A kibocsátási egységek ingyenes kiosztási módja — Az egységes, ágazatközi korrekciós tényező kiszámítása — 2013/448/EU határozat — 4. cikk — II. melléklet — Érvényesség — Az egységes, ágazatközi korrekciós tényezőnek a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokba tartozó létesítményekre történő alkalmazása — A forró fémre vonatkozó termék-referenciaérték meghatározása — 2011/278/EU határozat — A 10. cikk (9) bekezdése — I. melléklet — Érvényesség”

A C-506/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Finnország) a Bírósághoz 2014. november 12-én érkezett, 2014. november 7-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Yara Suomi Oy**,

a **Borealis Polymers Oy**,

a **Neste Oil Oyj**,

az **SSAB Europe Oy**

és

a **Työ- ja elinkeinoministeriö** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot (előadó) tanácselnökként eljáró bíró, A. Arabadjiev és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Yara Suomi Oy és az SSAB Europe Oy képviselőiben K. Marttinen és T. Ukkonen asianajajat,
- a finn kormány képviselőiben J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: finn.

- a német kormány képviselőjében T. Henze és K. Petersen, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében A. Gavela Llopis és L. Banciella Rodríguez-Miñón, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében C. Schillemans és M. Bulterman, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében K. Mifsud-Bonnici, I. Koskinen és E. White, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egyrészt a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 130., 1. o.) 10. cikke (9) bekezdése első albekezdésének, 15. cikke (3) bekezdésének és I. mellékletének érvényességére, valamint másrészt az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban történő átmeneti ingyenes kiosztását szolgáló nemzeti végrehajtási intézkedésekről szóló, 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat (HL 2013. L 240., 27. o.) 4. cikkének és II. mellékletének érvényességére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet üvegházhatást okozó gázokat termelő létesítmények négy üzemeltetője, azaz az Yara Suomi Oy, a Borealis Polymers Oy, a Neste Oil Oyj és az SSAB Europe Oy, valamint a Työ- ja elinkeinoministeriö (munkaügyi és gazdasági miniszter, Finnország) között a 2013-tól 2020-ig tartó kereskedelmi időszak tekintetében az utóbbi által 2014. január 8-án – a 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 140., 63. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.; a továbbiakban: 2003/87 irányelv) 10a. cikkének (5) bekezdésében előírt egységes ágazatközi korrekciós tényező (a továbbiakban: korrekciós tényező) alkalmazását követően – a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásával kapcsolatban elfogadott határozat jogszerűsége tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A 2003/87 irányelv

- 3 A 2003/87 irányelv 3.cikkének szövege a következő:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) »egység«: egy meghatározott időszakban egy szén-dioxid tonna-egyenérték kibocsátására való jogosultság, amely csak ezen irányelv követelményeinek teljesítésére érvényes és az irányelv rendelkezéseinek megfelelően átruházható;

[...]

- e) »létesítmény«: minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. számú mellékletben felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, illetőleg amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre;

[...]

- t) »égetés«: tüzelőanyagok oxidálása függetlenül az e folyamat révén előállított hő-, elektromos vagy mechanikai energia felhasználási módjától, valamint az ehhez közvetlenül kapcsolódó valamennyi tevékenység, beleértve a hulladékgázok tisztítását;
- u) »villamosenergia-termelő«: olyan létesítmény, amely 2005. január 1-jén vagy azt követően harmadik felek számára történő értékesítésre szánt villamos energiát termelt, és amelyben az I. mellékletben felsorolt tevékenységek közül kizárólag »tüzelőanyagok égetését« végzik.”

- 4 A 2003/87 irányelv „A harmonizált ingyenes kiosztás közösségi szintű átmeneti szabályai” címet viselő 10a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság 2010. december 31-ig közösségi szintű, teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedéseket fogad el a kibocsátási egységek a (4), az (5), a (7) és a (12) bekezdésben említett kiosztására vonatkozóan [helyesen: a (4), az (5), a (7) és a (12) bekezdésben említett kibocsátási egységek kiosztására vonatkozóan], ideértve a (19) bekezdés harmonizált alkalmazásához szükséges bármely rendelkezést is.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint közösségi szintű előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a CO₂ elkülönítését és tárolását, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönöznek a kibocsátás növelésére. Villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a 10c. cikk hatálya alá tartozó esetek és a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.

Az egyes ágazatokban és alágazatokban a referenciaértékeket elviekben a termékek – és nem a ráfordítások – alapján kell kiszámítani, az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésének és az energiahatékonysági megtakarításnak az érintett ágazat vagy alágazat termelési folyamata során való maximalizálása érdekében.

Az egyes ágazatokra és alágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek rögzítésére szolgáló elvek meghatározása során a Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

[...]

(2) Az egyes ágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek meghatározására szolgáló elvek rögzítése során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat közösségi létesítményei leghatékonyabb 10%-ának 2007–2008 közötti átlagteljesítménye adja. A Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

A 14. és a 15. cikk értelmében elfogadott rendeletek az előzetes referenciaértékek meghatározása céljából harmonizált szabályokat alakítanak ki a termeléssel kapcsolatos üvegházhatású gázkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és ellenőrzésére.

(3) A (4) és (8) bekezdésre is figyelemmel és a 10c. cikkre tekintet nélkül nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban a villamosenergia-termelők, a szén-dioxid elkülönítését szolgáló létesítmények, a szén-dioxid szállítására szolgáló csővezetékek és a szén-dioxid-tárolóhelyek.

(4) Ingyenes kiosztásban részesül a távfűtés és a 2004/8/EK irányelv értelmében vett nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés a gazdaságilag indokolt módon, kereslet kielégítése céljából folytatott hőtermelés vagy hűtési szolgáltatások tekintetében. 2013-tól kezdődően minden évben az e létesítmények számára e hőtermelés tekintetében kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.

(5) A (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó, és nem új belépő létesítmények részére kiosztandó kibocsátási egység-mennyiség kiszámításának alapját képező éves maximális kibocsátási egység-mennyiség nem haladhatja meg az alábbiak összegét:

- a) a 9. cikknek megfelelően meghatározott teljes éves közösségi kibocsátási egység-mennyiség megszorozva a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó létesítményekből származó kibocsátásoknak a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszer hatálya alá tartozó létesítményekből származó, 2005 és 2007 közötti teljes hitelesített átlagkibocsátásában képviselt részarányával; és
- b) a közösségi rendszerbe csak 2013-tól tartozó, a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó létesítményekből származó, 2005 és 2007 közötti teljes hitelesített éves átlagkibocsátás, kiigazítva a 9. cikkben említett lineáris tényezővel.

Szükség esetén egységes, ágazatközi korrekciós tényezőt kell alkalmazni.

[...]

(11) A 10b. cikk rendelkezéseire is figyelemmel az e cikk (4)–(7) bekezdése értelmében 2013-ban ingyenesen kiosztott kibocsátási egység-mennyiségnek az (1) bekezdésben előírt intézkedésekkel összhangban meghatározott mennyiség 80%-ának kell megfelelnie. Ezt követően az ingyenesen kiosztott mennyiséget évente mindig azonos mennyiséggel úgy kell csökkenteni, hogy 2020-ra 30%-ot érjen el, majd 2027-re megszűnjön az ingyenes kiosztás.

(12) A 10b. cikkre is figyelemmel, 2013-ban, majd azt követően 2020-ig minden évben a szénszivárgás [helyesen: kibocsátásáthelyezés] kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokban vagy alágazatokban működő üzemeltetők [helyesen: létesítmények] az (1) bekezdésben hivatkozott rendelkezésekkel összhangban meghatározott mennyiség 100%-a erejéig ingyenes kiosztásban részesülhetnek az (1) bekezdésnek megfelelően.

[...]”

A 2011/278 határozat

5 A 2011/278 határozat (8) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„A referenciaértékek meghatározásához a Bizottság az üvegházhatású gázok szempontjából 2007–2008-ban leghatékonyabb azon létesítmények 10%-a [üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó] teljesítményének számtani átlagát vette kiindulópontnak, amelyekről adatokat gyűjtöttek. Ezen túlmenően minden olyan ágazat esetében, amelyhez az I. mellékletben termék-referenciaérték szerepel, a Bizottság – a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (1) bekezdésével összhangban – a különböző forrásokból kapott kiegészítő információk alapján, illetve az európai és nemzetközi szinten leghatékonyabb műszaki megoldásokat és csökkentési potenciált elemző tanulmány alapján elemezte, hogy e kiindulópontok elegendő mértékben tükrözik-e a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, helyettesítő megoldásokat, alternatív termelési folyamatokat, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a szén-dioxid leválasztását és tárolását, amennyiben ehhez rendelkezésre állnak létesítmények [helyesen: amennyiben az erre szolgáló berendezések rendelkezésre állnak]. A referenciaértékek meghatározásához felhasznált adatokat a források széles köréből merítették annak érdekében, hogy az elemzés a 2007-ben és 2008-ban referenciaértékkel rendelkező terméket előállító lehető legtöbb létesítményre kiterjedjen. Először is a referenciaértékkel rendelkező termékeket előállító, a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe tartozó létesítmények [üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó] teljesítményével kapcsolatos adatokat a vonatkozó európai ágazati szövetségek által vagy nevében gyűjtötték, meghatározott szabályok, az ún. ágazati szabálykönyvek alapján. E szabálykönyvekhez hivatkozási alapként a Bizottság iránymutatást biztosított az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere referenciaérték-adatainak minőségi és hitelesítési kritériumairól. Másodsorban, az európai ágazati szövetségek általi adatgyűjtés kiegészítéseképpen az Európai Bizottság nevében tanácsadók gyűjtöttek adatokat az iparág adatai között nem szereplő létesítményektől, valamint a tagállamok illetékes hatóságai is rendelkezésre bocsátottak adatokat és elemzéseket.”

6 Az említett határozat (11) preambulumbekzdése kimondja:

„Amennyiben nem álltak rendelkezésre adatok vagy a referenciaérték-meghatározás módszertanával összhangban gyűjtött adatok, az aktuális kibocsátási és felhasználási szintekre, továbbá a leghatékonyabb műszaki megoldásokra vonatkozó, elsősorban – a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [HL 2008. L 24., 8. o.] összhangban létrehozott – az elérhető legjobb technikákról szóló referenciadokumentumokból (BREF) származó információkat felhasználva vezették le a referenciaértékeket. A hulladékgázok kezelésével, a hőexporttal és a villamosenergia-termeléssel kapcsolatos adatok hiánya miatt különösen a koks és a forró fém termék-referenciaértékeit származtatták a közvetlen és közvetett kibocsátások kiszámításából, a vonatkozó BREF energiaáramlással kapcsolatos releváns információi, illetve a [2003/87] irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatások létrehozásáról szóló, 2007. július 18-i 2007/589/EK bizottsági határozatban [HL 2007. L 229., 1. o.] meghatározott alapértelmezett kibocsátási tényezők alapján. [...]”

7 E határozat (32) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„Ugyancsak helyénvaló, hogy a termék-referenciaértékek figyelembe vegyék a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést és a felhasználásukhoz kapcsolódó kibocsátásokat. Ennek érdekében azon termékek referenciaértékeinek meghatározásánál, amelyek előállítása hulladékgázokat keletkeztet, a hulladékgázok szén-dioxid-tartalmát nagymértékben figyelembe vették. [...]”

- 8 A 2011/278 határozat „A létesítmény szintjén történő kiosztás” címet viselő 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 7. cikk szerint gyűjtött adatok alapján a tagállamok a (2)–(8) bekezdéssel összhangban minden évre kiszámítják a 2013-tól kezdődően ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek számát a területükön található valamennyi meglévő létesítmény vonatkozásában.

(2) E számítás alkalmazásában a tagállamok először is minden létesítményrész esetében külön-külön határozzák meg az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes számát [...]:

[...]

(4) A 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (11) bekezdésének végrehajtásához a kibocsátási egységek ingyenesen kiosztott, az érintett évre e cikk (2) bekezdése alapján az egyes létesítményrészek tekintetében meghatározott előzetes éves számára a VI. mellékletben említett szorzótényezőket kell alkalmazni, amennyiben az e létesítményrészekben zajló folyamatok olyan ágazatokat vagy alágazatokat szolgálnak ki, amelyeket nem tekintenek a [CO₂-kibocsátás-áthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról szóló, 2009. december 24-i] 2010/2/EU [bizottsági] határozatban [HL 2010. L 1., 1. o.] meghatározott CO₂-kibocsátás-áthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitettnek.

Amennyiben az e létesítményrészekben zajló folyamatok a 2010/2/EU határozatban meghatározott CO₂-kibocsátás-áthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokat vagy alágazatokat szolgálnak ki, a 2013-ra és 2014-re alkalmazandó szorzótényező 1. Azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyek esetében a szorzótényező a 2015–2020 közötti időszakra 1, a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (13) bekezdése alapján kell meghatározni.

[...]

(7) Az egyes létesítményeknek ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmenyisége a valamennyi létesítményrész számára ingyenesen kiosztott – a (2)–(6) bekezdésnek megfelelően kiszámított – kibocsátási egységek előzetes éves számának összege.

[...]

(9) A 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó létesítmények kivételével az egyes meglévő létesítmények számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek végleges éves összmenyisége a (7) bekezdéssel összhangban meghatározott létesítmények számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységeknek a 15. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott ágazatközi korrekciós tényezővel megszorított előzetes éves összmenyisége.

A 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó és a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására jogosult létesítmények esetében az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek végleges éves összmenyisége az egyes létesítmények számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységeknek a (7) bekezdéssel összhangban meghatározott, és a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (4) bekezdésében említett lineáris szorzótényezővel kiigazított előzetes éves összmenyisége, amelynek meghatározásakor referenciául az adott létesítmény számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységeknek a 2013. évi előzetes éves összmenyisége szolgál.”

9 A 2011/278 határozat 15. cikke előírja:

„(1) A 2003/87/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban a tagállamok 2011. szeptember 30-ig a Bizottság által rendelkezésre bocsátott elektronikus formanyomtatvány kitöltésével megküldik a Bizottságnak a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó, területükön működő létesítmények listáját, amely az 5. cikk szerint azonosított létesítményeket is tartalmazza.

[...]

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett lista kézhezvételét követően a Bizottság értékeli az egyes létesítményeknek a listába történő felvételét és az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek kapcsolódó éves összmenyiségét.

Miután minden tagállam értesíti a Bizottságot a 2013–2020 közötti időszakban ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmenyiségéről, a Bizottság meghatározza a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (5) bekezdésében említett egységes, ágazatközi korrekciós tényezőt. Ennek meghatározása a következőképpen történik: a 2013–2020 közötti időszak minden évében – a VI. mellékletben említett tényezők alkalmazása nélkül – a villamosenergia-termelő létesítmények figyelmen kívül hagyásával ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmenyiségeinek összegét össze kell vetni a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (5) bekezdésével összhangban kiszámított éves kibocsátási egység-mennyiségekkel a villamosenergia-termelőnek vagy új belépőnek nem minősülő létesítmények esetében, figyelembe véve az említett irányelv 9. cikkének megfelelően meghatározott éves uniós összmenyiségből való vonatkozó részesedést, és az uniós rendszerbe csak 2013-tól felvett vonatkozó kibocsátási mennyiségeket.

(4) Amennyiben a Bizottság nem utasítja el valamely létesítmény e listába való felvételét, beleértve az e létesítmény számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek éves előzetes összmenyiségét is, az érintett tagállam e határozat 10. cikkének (9) bekezdésével összhangban meghatározza a 2013–2020 közötti időszak minden évében ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek végleges éves mennyiségét.

[...]”

10 A 2011/278 határozat „A 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (11) bekezdésének megfelelően az ingyenes kiosztás csökkentéséhez vezető átmeneti rendszert biztosító szorzótényező” címet viselő VI. melléklete a következőképpen rendelkezik:

„Év	A szorzótényező értéke
2013	0,8000
2014	0,7286
2015	0,6571
2016	0,5857
2017	0,5143
2018	0,4429
2019	0,3714
2020	0,3000”

A 2013/448 határozat

- 11 A 2013/448 határozat (22) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„A [2003/87] irányelv 10a. cikkének (5) bekezdése korlátozza az irányelv 10a. cikke (3) bekezdésének hatálya alá nem tartozó létesítmények részére ingyenesen kiosztandó kibocsátási egység-mennyiség kiszámításának alapját képező éves maximális kibocsátási egység-mennyiséget. Ez a korlát a [2003/87] irányelv 10a. cikke (5) bekezdésének a) és b) pontjában említett két elemből áll, a Bizottság mindkettőt a [2003/87] irányelv 9. és 9a. cikkének megfelelően meghatározott mennyiségek, az uniós nyilvántartásban rendelkezésre álló nyilvános adatok, valamint a tagállamok által szolgáltatott információk – különösen a villamosenergia-termelők és a [2003/87] irányelv 10a. cikkének (3) bekezdésében említett, ingyenes kiosztásra nem jogosult egyéb létesítmények kibocsátásainak aránya [...] alapján állapította meg [...].”

- 12 Az említett határozat (25) preambulumbekzdése kimondja:

„A 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (5) bekezdésében meghatározott korlát 2013-ban 809 315 756 kibocsátási egység. Ennek a korlátnak a meghatározásához a Bizottság először információkat gyűjtött a tagállamoktól és az [Európai Gazdasági Térség (EGT)]-tag [Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA)]-országoktól arra vonatkozóan, hogy a létesítmények villamosenergia-termelőnek vagy a 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó más létesítménynek minősülnek-e. A Bizottság ezt követően meghatározta, hogy az említett előírás hatálya alá nem tartozó, de 2008 és 2012 között az [uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS)] keretébe tartozó létesítmények a 2005 és 2007 közötti időszakban milyen arányban részesedtek a kibocsátásokból. A Bizottság ezután ezt a 34,78289436% arányt alkalmazta a 2003/87/EK irányelv 9. cikke alapján meghatározott mennyiségre (1 976 784 044 kibocsátási egység). [...]”

- 13 A 2013/448 határozat 4. cikke előírja:

„A 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (5) bekezdésében említett és a 2011/278/EU határozat 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghatározott egységes ágazatközi korrekciós tényezőt e határozat II. melléklete határozza meg.”

- 14 A 2013/448 határozat II. melléklete előírja:

„Év	Ágazatközi korrekciós tényező
2013	94,272151%
2014	92,634731%
2015	90,978052%
2016	89,304105%
2017	87,612124%
2018	85,903685%
2019	84,173950%
2020	82,438204%”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 15 2014. január 8-i határozatában a munkaügyi és gazdasági miniszter a 2013-tól 2020-ig tartó kereskedelmi időszak tekintetében meghatározta az ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek végleges mennyiségét. E célból a 2011/278 határozatban meghatározott referenciaértékeket vette alapul, továbbá a 2013/448 határozat 4. cikkében és II. mellékletében meghatározott korrekciós tényezőt alkalmazta.
- 16 A kiosztásról szóló, 2014. január 8-i határozatot üvegházhatást okozó gázokat kibocsátó létesítmények négy üzemeltetője, azaz az Yara Suomi, a Borealis Polymers, a Neste Oil és az SSAB Europe a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Finnország) előtt megtámadta. Ezek az üzemeltetők a keresetük alátámasztása érdekében több olyan jogalapot terjesztettek elő, amelyek a 2011/278 és a 2013/448 határozatot érintő téves jogalkalmazáson alapulnak.
- 17 Többek között azt állítják, hogy a 2013/448 határozat a korrekciós tényezőt meghatározó részében jogellenes. Ezenfelül a korrekciós tényezőnek a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitett ágazatokra való alkalmazása ellentétes a 2003/87 irányelvvel. A 2011/278 határozat szintén jogellenes, amennyiben a forró fémre vonatkozó referenciaértéket a 2003/87 irányelv követelményeinek figyelmen kívül hagyásával határozta meg.
- 18 A kérdést előterjesztő bíróságban kételyek merültek fel a 2013/448 határozat jogszerűségével kapcsolatban. Az eljárási szabályoknak a határozat elfogadásakor történő esetleges figyelmen kívül hagyásán túlmenően, az több szempontból szabálytalan, amennyiben a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (5) bekezdése alapján határozza meg a korrekciós tényezőt. A Bizottság ugyanis egyrészt hiányos adatokat alkalmazott, másrészt pedig nem vette figyelembe a hő- és a villamosenergia-termeléssel összefüggő, többek között a kapcsolt energiatermelés és a hulladékgáz-égetés révén keletkező bizonyos kibocsátásokat.
- 19 Ami a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokba tartozó létesítményeket illeti, a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (12) bekezdéséből kitűnik, hogy azoknak a bizottsági határozatoknak megfelelően meghatározott mennyiség 100%-a erejéig ingyenes kiosztásban kell részesülniük. Ezek a létesítmények azonban nem részesülnek a kibocsátási egységek 100%-ában, mivel a korrekciós tényező a kibocsátási egységek azon mennyiségére is vonatkozik, amelyet a részükre kell kiosztani.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság ezután rámutat, hogy a hozzá benyújtott egyik keresetben azt állítják, hogy a Bizottság – a forró fémre vonatkozó referenciaérték 2011/278 határozatban történő meghatározásakor – nem a hulladékgázok tényleges szén-dioxid-tartalmát vette figyelembe, hanem tévesen a földgázhoz hasonlította a hulladékgázokat. Ez a hasonlítás nem ösztönzi a kapcsolt energiatermeléshez vagy a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyeréshez hasonló intézkedések alkalmazását. Ezt a referenciaértéket ráadásul nem az ipar által a Bizottságnak továbbított adatok, hanem tévesen az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2010. L 334., 17. o.) értelmében vett, elérhető legjobb technikákkal kapcsolatos referenciadokumentumok alapján határozták meg.
- 21 E megfontolások tükrében a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatalra a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Érvénytelen-e a 2013/448/EU bizottsági határozat annyiban, amennyiben a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (5) bekezdésén alapul, és sérti-e az említett irányelv 23. cikkének (3) bekezdését azért, mert e határozatot nem a [Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárásokról szóló, 1999. június 28-i] 1999/468/EK [tanácsi] határozat [HL 1999. L 184., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 124. o.] 5a. cikkében és a [Bizottság

végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i] 182/2011/EU [európai parlamenti és tanácsi] rendelet [HL 2011. L 55., 13. o.] 12. cikkében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás alapján fogadták el? Amennyiben e kérdésre igenlő választ kell adni, a többi kérdést nem szükséges megválaszolni.

- 2) Sérti-e a 2013/448 bizottsági határozat a [2003/87] irányelv 10a. cikke (5) bekezdésének a) pontját annyiban, amennyiben a Bizottság az ipari plafon meghatározásakor nem vette figyelembe
- a) a 2008 és 2012 közötti időszakban az irányelv hatálya alá tartozó, de a 2005 és 2007 közötti időszakban hitelesítési kötelezettség hatálya alatt nem álló és a CITL-rendszerbe [*Community Independent Transaction Log*; közösségi független ügyleti jegyzőkönyv] ezért be nem jegyzett tevékenységekből és létesítményekből származó, 2005 és 2007 közötti hitelesített kibocsátások egy részét;
 - b) a 2008 és 2012, valamint 2013 és 2020 között az irányelv hatálya alá kerülő új tevékenységeket, amennyiben azok 2005 és 2007 között nem tartoztak az említett irányelv hatálya alá, és azokat olyan létesítményekben folytatják, amelyek már 2005 és 2007 között az irányelv hatálya alá tartoztak;
 - c) a 2011. június 30. előtt bezárt létesítményekből származó kibocsátásokat, jöllehet e létesítményekben ténylegesen 2005 és 2007 között és részben 2008 és 2012 között is bekövetkeztek hitelesített kibocsátások?

Amennyiben a 2. a)–c) kérdésre néhány tekintetben igenlő választ kell adni, érvénytelen-e a 2013/448 határozat a [korrekciós tényező] alkalmazása tekintetében azzal a következménnyel, hogy e tényező nem kell alkalmazni?

- 3) Érvénytelen-e, és sérti-e a [2003/87] irányelv 10a. cikkének (5) bekezdését és céljait a 2013/448 határozat azért, mert az irányelv 10a. cikke (5) bekezdésének a) és b) pontja szerinti ipari plafon kiszámításakor figyelmen kívül hagyja azokat a kibocsátásokat, amelyek a) a hulladékgázokból történő villamosenergia-előállítás során a kibocsátáskereskedelmi irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó, nem »villamosenergia-termelőknek« minősülő létesítményekben és b) a hőtermelés során a [2003/87] irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó, nem »villamosenergia-termelőknek« minősülő és ezen irányelv 10a. cikke (1)–(4) bekezdése és a 2011/278 határozat alapján kibocsátási egységek ingyenes kiosztásában részesíthető létesítményekben következnek be?
- 4) Érvénytelen-e a 2013/448 határozat – önmagában vagy a [2003/87] irányelv 10a. cikkének (5) bekezdésével összefüggésben –, és sérti-e a [2003/87] irányelv 3. cikkének e) és u) pontját azért, mert az ezen irányelv 10a. cikkének (5) bekezdése szerinti ipari plafon kiszámításakor figyelmen kívül hagyja a fenti harmadik kérdésben említett kibocsátásokat?
- 5) Sérti-e a 2013/448 határozat a [2003/87] irányelv 10a. cikkének (12) bekezdését annyiban, amennyiben a [korrekciós tényezőt] kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatra?
- 6) Sérti-e a 2011/278 határozat a [2003/87] irányelv 10a. cikkének (1) bekezdését annyiban, amennyiben a Bizottság intézkedéseinek a referenciaértékek rögzítése során figyelembe kell venniük az energiefelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldások ösztönzését, a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a nagy határfokú kapcsolt energiatermelést és a hulladékgázokból való hatékony [energia-]visszanyerést?
- 7) Sérti-e a 2011/278 határozat a [2003/87] irányelv 10a. cikkének (2) bekezdését annyiban, amennyiben a referenciaértékek meghatározására szolgáló elveknek az ágazat létesítményei leghatékonyabb 10%-ának átlagteljesítményén kell alapulniuk? 2011/278 határozat?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A 2011/278 határozat 15. cikke (3) bekezdésének érvényességéről

A harmadik és a negyedik kérdéstről

- 22 Együttesen és elsősorban vizsgálandó harmadik és negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kéri a Bíróságtól, hogy hozzon határozatot a 2013/448 határozat érvényességéről, amennyiben a korrekciós tényező meghatározása során a 2003/87 irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó, nem villamosenergia-termelőknek minősülő létesítmények kibocsátásait nem számították bele a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (5) bekezdése szerinti éves maximális kibocsátási egység-mennyiségbe (a továbbiakban: éves maximális kibocsátási egység-mennyiség), ha ezek a kibocsátások egyrészt hulladékgázok villamosenergia-termelési célú égetéséből, másrészt pedig kapcsolt energiatermelés útján való hőtermelésből származnak.
- 23 A 2003/87 irányelv 3. cikkének u) pontjából kitűnik, hogy „villamosenergia-termelőnek” kell minősülnie annak a létesítménynek, amely harmadik felek számára történő értékesítésre szánt villamos energiát termel, és amelyben az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek közül kizárólag tüzelőanyagok égetését végzik.
- 24 Amennyiben a hulladékgázokat villamosenergia-termelők égették el, az ennek megfelelő kibocsátásokat nem számították bele az éves maximális kibocsátási egység-mennyiségbe (2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 74. pont).
- 25 Ugyanígy a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (3) és (5) bekezdéséből az következik, hogy a kapcsolt energiatermelésből útján való hőtermelésből származó kibocsátásokat nem vették figyelembe az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség meghatározásakor, ha azok villamosenergia-termelőktől származnak (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 75. pont).
- 26 A 2011/278 határozat 15. cikkének (3) bekezdése ugyanis – amelyet a 2003/87 irányelv 10a. cikke (5) bekezdésének végrehajtása céljából fogadtak el – nem teszi lehetővé a villamosenergia-termelők kibocsátásainak az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség meghatározásakor való figyelembevételét (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 68. pont).
- 27 A 2003/87 irányelv és a 2011/278 határozat együttesen értelmezett rendelkezéseiből ugyanakkor nem tűnik ki, hogy az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség meghatározása során a Bizottság kizárta volna a villamosenergia-termelőknek betudhatókon kívüli kibocsátásokat (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 67., 70., 72–76. pont), amit a 2013/448 határozat (22) és (25) preambulumbekzdése megerősít. Ezen utóbbiakból többek között kitűnik, hogy a Bizottság információkat gyűjtött a tagállamoktól és az EGT-tag EFTA-országoktól arra vonatkozóan, hogy a létesítmények villamosenergia-termelőnek vagy a 2003/87 irányelv 10a. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó más létesítménynek minősülnek-e.
- 28 Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett harmadik és negyedik kérdés téves előfeltevésen alapul. Ugyanis sem a 2003/87 irányelv és a 2011/278 határozat együttesen értelmezett rendelkezéseiből, sem a 2013/448 határozatból nem tűnik ki, hogy az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség meghatározása során a Bizottság kizárta volna a villamosenergia-termelőknek betudhatókon kívüli kibocsátásokat.

- 29 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárásban a Bíróság kötelessége, hogy a nemzeti bíróság részére olyan hasznos választ adjon, amely a nemzeti bíróság számára lehetővé teszi az előtte folyamatban lévő ügy elbírálását. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket. Emellett a Bíróság figyelembe vehet olyan uniós jogi normákat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdésének megfogalmazásakor nem hivatkozott (2015. február 11-i Marktgemeinde Straßwalchen és társai ítélet, C-531/13, EU:C:2015:79, 37. pont).
- 30 A jelen ítélet 23–28. pontjában kifejtett megfontolásokra figyelemmel, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik és negyedik kérdést akként lehet értelmezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kéri a Bíróságtól, hogy hozzon határozatot a 2011/278 határozat 15. cikke (3) bekezdésének érvényességéről, amennyiben ez a rendelkezés kizárja a villamosenergia-termelőktől származó kibocsátásoknak az éves maximális kibocsátásiegység-mennyiség meghatározásakor való figyelembevételét.
- 31 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróságnak a 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítéletben (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) már válaszolnia kellett egy lényegében azonos kérdésre, és az ezen ítéletben adott válasz a jelen ügyre teljes mértékben alkalmazható.
- 32 Ebben az ítéletben a Bíróság azt állapította meg, hogy a 2011/278 határozat 15. cikkének (3) bekezdése abban a tekintetben, hogy nem teszi lehetővé a villamosenergia-termelők kibocsátásainak az éves maximális kibocsátásiegység-mennyiségbe való beszámítását, megfelel a 2003/87 irányelv 10a. cikkének az ugyanezen cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (5) bekezdése szövegének (lásd: 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 68. pont).
- 33 Ez az értelmezés megfelel a 2003/87 irányelv rendszerének és az általa követett céloknak is (2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 69. pont).
- 34 E körülmények között a 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) 62–83. pontjában kifejtettekkel azonos indokok miatt a harmadik és a negyedik kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a 2011/278 határozat 15. cikke (3) bekezdésének érvényességét.

A 2011/278 határozat I. mellékletének érvényességéről

A hatodik és a hetedik kérdéstről

- 35 Hatodik és hetedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kéri a Bíróságtól, hogy hozzon határozatot a 2011/278 határozat I. mellékletének érvényességéről, amennyiben a forró fémre vonatkozó termék-referenciaértéket a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (1) és (2) bekezdéséből eredő követelmények figyelmen kívül hagyásával határozták meg.
- 36 Az SSAB Europe úgy véli, hogy ezekből a rendelkezésekből kitűnik, hogy a referenciaértékeket az azok által érintett ágazat leghatékonyabb létesítményei 10%-ának teljesítménye alapján kell megállapítani. A Bizottság e szabály végrehajtása során tévesen vélte úgy, hogy a forró fém termelése során keletkező hulladékgázok tüzelőanyagként helyettesíthetnék az ugyanezen folyamatban használt földgázt. A Bizottság által meghatározott referenciaérték emellett nem ösztönöz sem a kapcsolt energiatermelésre, sem a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerésre, mivel csökkenti az e folyamatokat alkalmazó üzemeltetőknél jelentkező előnyöket.

- 37 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság tág mérlegelési jogkörrel rendelkezik a referenciaértékeknek az ágazatonként vagy alágazatonként, a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (2) bekezdése alapján történő meghatározása tekintetében. Ennek gyakorlása ugyanis azt feltételezi, hogy bonyolult műszaki és gazdasági döntéseket és értékeléseket vigyen véghez. Az ilyen intézkedés jogszerűségét csak az e területen elfogadott intézkedés nyilvánvalóan nem megfelelő jellege érintheti (2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647, 45. pont).
- 38 A 2011/278 határozat (8) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a Bizottság a referenciaértékek meghatározásához az üvegházhatást okozó gázok szempontjából 2007–2008-ban leghatékonyabb azon létesítmények 10%-a üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó kibocsátási teljesítményének számtani átlagát vette kiindulópontnak, amelyekről adatokat gyűjtöttek. Ellenőrizte, hogy ez a kiindulópont elegendő mértékben tükrözi-e a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, helyettesítő megoldásokat, alternatív termelési folyamatokat, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a szén-dioxid leválasztását és tárolását, amennyiben az erre szolgáló berendezések rendelkezésre állnak. A Bizottság ezt követően ezeket az adatokat kiegészítette többek között a különböző európai ágazati szövetségek által vagy azok nevében gyűjtött adatok felhasználásával, az ágazati szabálykönyvekben meghatározott szabályok alapján. A Bizottság ezen ágazati szabálykönyvek tekintetében hivatkozási alapként iránymutatást biztosított a minőségi és hitelesítési kritériumokat érintően (2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647, 46. pont).
- 39 Ezenfelül a 2011/278 határozat (11) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy amennyiben nem álltak rendelkezésre adatok vagy a gyűjtött adatok nem feleltek meg a referenciaérték-meghatározás módszertanának, az aktuális kibocsátási és felhasználási szintekre, továbbá a leghatékonyabb műszaki megoldásokra vonatkozó, elsősorban – a 2008/1 irányelvvel összhangban létrehozott – az elérhető legjobb technikákról szóló referenciadokumentumokból (BREF) származó információkat felhasználva határozták meg a referenciaértékeket. A hulladékgázok kezelésével, a hőexporttal és a villamosenergia-termeléssel kapcsolatos adatok hiánya miatt különösen a kokszt és a forró fém termék-referenciaértékeit határozták meg a közvetlen és közvetett kibocsátások kiszámításából, a vonatkozó BREF energiaáramlással kapcsolatos releváns információi és a 2007/589 határozatban meghatározott alapértelmezett kibocsátási tényezők alapján (2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647, 47. pont).
- 40 Ami a forró fém termelése során keletkező hulladékgázokat illeti, a 2011/278 határozat (32) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a termék-referenciaértékek figyelembe veszik a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést és a felhasználásukhoz kapcsolódó kibocsátásokat. Ennek érdekében azon termékek referenciaértékeinek meghatározásánál, amelyek előállítására hulladékgázokat keletkeztet, a hulladékgázok szén-dioxid-tartalmát nagymértékben figyelembe vették. (2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647, 48. pont).
- 41 E körülmények között nem tűnik úgy, hogy a Bizottság a referenciaértékeknek a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (2) bekezdése alapján történő meghatározásakor túllépte mérlegelési jogkörének korlátait (2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647, 49. pont).
- 42 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a hatodik és a hetedik kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a 2011/278 határozat I. mellékletének érvényességét.

A 2011/278 határozat 10. cikke (9) bekezdése első albekezdésének érvényességéről

Az ötödik kérdésről

- 43 Ötödik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy hozzon határozatot a 2013/448 határozat érvényességéről, amennyiben az kiterjesztette a korrekciós tényezőt egy, a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatra.
- 44 Az Yara Suomi, a Borealis Polymers, a Neste Oil és az SSAB Europe azt állítja, hogy a korrekciós tényező alkalmazása meggátolja, hogy a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitett valamely ágazatba tartozó létesítmények megkapják azon kibocsátási egységek 100%-át, amelyekre szükségük van. E tényezőnek a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitett ágazatokra való alkalmazásával a Bizottság a 2003/87 irányelv 10a. cikke (12) bekezdésének értelmével ellentétesen módosította ezen irányelv alapvető fontosságú elemeit.
- 45 A jelen ítélet 29. pontjában felidézetteknek megfelelően a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárásban a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ebből a szempontból adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket, és figyelembe kell vennie olyan uniós jogi normákat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdésének megfogalmazásakor nem hivatkozott.
- 46 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (11) bekezdése értelmében az e cikk (4)–(7) bekezdése értelmében 2013-ban ingyenesen kiosztott kibocsátási egység-mennyiségnek az e cikk (1) bekezdésében előírt intézkedésekkel összhangban meghatározott mennyiség 80%-ának kell megfelelnie. Ezt követően az ingyenesen kiosztott mennyiséget évente mindig azonos mennyiséggel úgy kell csökkenteni, hogy 2020-ra 30%-ot érjen el, majd 2027-re megszűnjön az ingyenes kiosztás.
- 47 A 2003/87 irányelv 10a. cikkének (12) bekezdése kivételt ír elő e szabály alól. Ily módon 2013-ban, majd azt követően 2020-ig minden évben a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokban vagy alágazatokban működő létesítmények az e cikk (1) bekezdésében hivatkozott rendelkezésekkel összhangban meghatározott mennyiség 100%-a erejéig ingyenes kiosztásban részesülhetnek az ezen irányelv 10a. cikke (1) bekezdésnek megfelelően.
- 48 A 2003/87 irányelv 10a. cikke (11) és (12) bekezdésének végrehajtása céljából a Bizottság – a 2011/278 határozat 10. cikkének (4) bekezdésében – két eltérő szabályt írt elő, egyrészről a kibocsátásáthelyezés jelentős kockázatának kitett ágazatokba tartozó létesítmények, másrészről pedig az ilyen kockázatnak nem kitett ágazatokba tartozó létesítmények tekintetében. Ez utóbbiakat illetően e rendelkezés első albekezdéséből kitűnik, hogy a 2003/87 irányelv 10a. cikke (11) bekezdésének végrehajtásához az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves számára a VI. mellékletben említett szorzótényezőket kell alkalmazni. Ily módon 2013-ban 0,8-es szorzótényezőt kell alkalmazni, amely azután évente csökken oly módon, hogy 2020-ra elérje a 0,3-es értéket. A kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokba vagy alágazatokba tartozó létesítményeket illetően a 2011/278 határozat 10. cikke (4) bekezdésének második albekezdéséből kitűnik, hogy az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves számára alkalmazandó szorzótényező 1.
- 49 Ami a korrekciós tényezőt illeti – noha igaz, hogy azt a 2013/448 határozat 4. cikke és II. melléklete rögzíti –, annak részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 2011/278 határozat 10. cikke (9) bekezdésének első albekezdésében határozta meg.
- 50 Ezen utóbbi rendelkezés értelmében a 2003/87 irányelv 10a. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó létesítmények kivételével az egyes meglévő létesítmények számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek végleges éves összmenyisége a 2011/278 határozat 10. cikkének (7) bekezdésével

összhangban meghatározott létesítmények számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységeknek az ugyanezen határozat 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghatározott ágazatközi korrekciós tényezővel megszorított előzetes éves összmenyisége. A korrekciós tényező alkalmazását tehát a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokba és az ilyen kockázatnak nem kitett ágazatokba tartozó létesítmények közötti bármiféle különbségtétel írja elő.

- 51 Ebből következik, hogy ötödik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kéri a Bíróságtól, hogy hozzon határozatot a 2011/278 határozat 10. cikke (9) bekezdése első albekezdésének érvényességéről, amennyiben ez a rendelkezés előírja korrekciós tényező alkalmazását valamennyi, nem a 2003/87 irányelv 10a. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó létesítmény számára előzetesen kiosztott kibocsátási egységek mennyiségére, anélkül hogy mentesítené a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokba vagy alágazatokba tartozó létesítményeket.
- 52 Magából a 2003/87 irányelv 10a. cikke (12) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitettnek tekinthető ágazatokba és alágazatokba tartozó létesítmények számára ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek végleges mennyiségének meghatározása céljából meg kell állapítani a kibocsátási egységeknek „az [e cikk] (1) bekezdés[é]ben hivatkozott rendelkezésekkel összhangban meghatározott mennyiség[e] 100%-[ának]” megfelelő mennyiségét.
- 53 Ezen utóbbi rendelkezés értelmében a Bizottság teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedéseket fogad el a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (4), (5), (7) és (12) bekezdésében említett kibocsátási egységek kiosztására vonatkozóan, ideértve az e cikk (19) bekezdésének harmonizált alkalmazásához szükséges bármely rendelkezést. Az említett cikk (1) bekezdésében szereplő intézkedések közé tartozik tehát az ugyanezen cikk (5) bekezdésében előírthoz hasonló korrekciós tényező alkalmazása.
- 54 A 2003/87 irányelv 10a. cikke (1) és (12) bekezdésének olyan értelmezése, amely kizárná a korrekciós tényező alkalmazását, nemcsak e rendelkezések szövegével, hanem ezen irányelv általános rendszerével is ellentétes lenne. E cikk (12) bekezdéséhez hasonlóan ugyanis, e cikk (11) bekezdése – amely előírja, hogy főszabály szerint az ingyenes kibocsátási egységek mennyisége fokozatosan csökken – utal a kibocsátási egységeknek „az [e cikk] (1) bekezdés[é]ben előírt intézkedésekkel összhangban meghatározott mennyiség[ére]” is. Ebből következik, hogy ha ezek az intézkedések nem foglalják magukban a korrekciós tényezőt, akkor azt nem lehetne alkalmazni sem a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokba és alágazatokba tartozó létesítményekre, sem pedig az ilyen kockázatnak nem kitett ágazatokba tartozó létesítményekre.
- 55 A Bizottság ennél fogva jogosan nem mentesítette a 2011/278 határozat 10. cikke (9) bekezdésének első albekezdésében a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitettnek tekinthető ágazatokba vagy alágazatokba tartozó létesítményeket a korrekciós tényező alkalmazása alól.
- 56 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy az ötödik kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a 2011/278 határozat 10. cikke (9) bekezdése első albekezdésének érvényességét.

A 2013/448 határozat 4. cikkének és II. mellékletének érvényességéről

Az első és a második kérdéstről

- 57 Első és második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kéri a Bíróságtól, hogy hozzon határozatot a 2013/448 határozat korrekciós tényezőt megállapító 4. cikkének és II. mellékletének érvényességéről.

- 58 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a Bíróság már megállapította, hogy mivel a Bizottság az éves maximális kibocsátási egység-mennyiséget nem a 2003/87 irányelv 10a. cikke (5) bekezdése első albekezdésének b) pontjából eredő követelményeknek megfelelően határozta meg, a 2013/448 határozat 4. cikkében és II. mellékletében meghatározott korrekciós tényező szintén ellentétes ezzel a rendelkezéssel (2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 98. pont).
- 59 E körülmények között az első és a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013/448 határozatnak a korrekciós tényezőt megállapító 4. cikke és II. melléklete érvénytelen (2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 99. pont).

Az ítélet időbeli hatályának korlátozásáról

- 60 A 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) 111. pontjából az következik, hogy a Bíróság a 2013/448 határozat 4. cikkét és II. mellékletét érintő érvénytelenség megállapításának az időbeli hatályát oly módon korlátozta, hogy egyrészt e megállapítás csak az említett ítélet kihirdetésének az időpontjától számított tíz hónapos időszak lejártával hatályosul annak érdekében, hogy a Bizottságnak lehetősége nyíljon a szükséges intézkedések elfogadására, és másrészt az ezen időszak során az érvénytelenített rendelkezések alapján elfogadott intézkedések nem vitathatóak.

A költségekről

- 61 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek észrevételei költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A harmadik és a negyedik kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat 15. cikke (3) bekezdésének érvényességét.
- 2) A hatodik és a hetedik kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a 2011/278 határozat I. mellékletének érvényességét.
- 3) Az ötödik kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a 2011/278 határozat 10. cikke (9) bekezdése első albekezdésének érvényességét.
- 4) Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban történő átmeneti ingyenes kiosztását szolgáló nemzeti végrehajtási intézkedésekről szóló, 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat 4. cikke és II. melléklete érvénytelen.
- 5) A 2013/448 határozat 4. cikkét és II. mellékletét érintő érvénytelenség megállapításának az időbeli hatálya korlátozásra kerül oly módon, hogy egyrészt az csak a 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) kihirdetésének az időpontjától számított tíz hónapos

időszak lejártával hatályosul annak érdekében, hogy az Európai Bizottságnak lehetősége nyíljon a szükséges intézkedések elfogadására, és másrészt az ezen időszak során az érvénytelenített rendelkezések alapján elfogadott intézkedések nem vitathatóak.

Aláírások